

den plan, som irakerne selv har lavet, giver ejerskab til fremtiden, således at de føler, det er noget, de selv har været arkitekter bag, og så de kan identificere sig med det. Det er jo det, det går ud på.

Den danske regering har bakket op i alle internationale fora, at man skulle have så international en indsats som muligt. Så at sige, at vi bare logrer bag efter Bush, eller hvad Socialdemokraterne nu i øvrigt kan finde på at komme med af bemærkninger, synes jeg er useriøst. Men jeg vil gerne tage en diskussion om, hvordan vi kan støtte den irakiske midlertidige regerings plan, således at irakerne får ejerskab til fremtiden i Irak.

Formanden:

Tak til hr. Ulrik Kragh. Så går vi videre i ordførerrækken.

Per Kaalund (S):

Som nævnt ved førstebehandlingen kan Socialdemokratiet støtte en forlængelse af de danske styrkes tilstedeværelse i Irak med et halvt år i denne omgang. Vi føler, at den indsats, vi gør dernede, nu er forankret i FN's resolution nr. 1546, og yderligere, at vi er der efter ønske og anmodning fra den midlertidige irakiske regering.

Vi har jo, selvfølgelig med nogen gru, læst Forsvarets Efterretningstjenestes rapport om trusselvurderingen, og det er ikke opmuntrende læsning. Der er mange ting af mere uheldig karakter i gang i Irak; det har vi har set i Falluja, som også har været nævnt her i dag. Men vi støtter fra Socialdemokratiets side et fortsat engagement i opbygningen af Irak, herunder at der bliver stabilitet og demokrati, og vi har også noteret os, at EU er på banen med op imod 200 mio. euro i forbindelse med genopbygningen.

De danske styrker i Irak udfører efter vores opfattelse et godt og et solidt stykke arbejde under meget vanskelige forhold. Der er også indsats der, både på det civile område og på det humanitære område. Der er projekter, og der er også nu kommet en liste udarbejdet i Forsvarsministeriet – den kom i går – der viser en række udmærkede projekter, herunder med vandforsyning, elforsyning, skoler m.v. Det er interessant læsning, og det er nok den vej, man skal videre ud ad.

Kl. 10.40

Vi mener, at situationen og udviklingen i Irak giver anledning til på godt og ondt at vurdere

spørgsmålet om et fortsat dansk engagement og i givet fald på hvilke vilkår. Vi ved, disse drøftelser også foregår i en lang række andre lande; Holland, Ungarn nævnes jo typisk i denne sammenhæng.

Vi ser frem til, at valget, der skal afholdes i Irak her i slutningen af januar måned næste år, vil kunne gennemføres, således at man får dannet et overgangsparlament og en overgangsregering, som selvfølgelig skal udføre et stykke arbejde med henblik på at få egentlig demokratiske valg i slutningen af 2005. Vi ønsker selvfølgelig og håber, at disse valg kan gennemføres, at der bliver en god valgdeltagelse, og at de bliver fair og rimelige.

Med hensyn til det næste halve år, hvor vi nu forlænger indsatsen, er det vores ønske, at der kommer en debat og en vurdering af den danske indsats. Vi har noteret os, at statsministeren i går i Folketingets spørgetid gav tilsagn om, at der udarbejdes en status dels om koalitionen indsats som sådan, dels naturligvis mere specifikt om den danske indsats. Vi mener, at udarbejdelse af en sådan status vil kunne udgøre et godt grundlag for den debat, der må føres i den meget alvorlige sag, og at den naturligt også vil kunne danne grundlag for en stillingtagen her i Folketinget til, hvorledes dansk engagement kan videreføres. Vi ønsker helt klart mere vægtning på en humanitær indsats og en civil indsats i området.

Der skal heller ikke herske tvivl om vores prioriteter i Iraksagen. Først og fremmest ønsker vi FN's rolle styrket. Man skal lytte, også til Kofi Annan, og ikke, som vi har set det så ofte, blot være et ekko af, hvad USA's præsident Bush og forsvarsminister Rumsfeld udtaler og udtrykker.

Vi ønsker yderligere en irakisering af området dernede. Det er vigtigt, at de irakiske myndigheder selv bliver i stand til at løfte sikkerhedsopgaverne og tage ansvar for landets udvikling. Den danske indsats ønsker vi som nævnt vægtet mere fra det militære over på det civile og humanitære.

Med hensyn til spørgsmålet om enighed lægger vi fra Socialdemokratiets side vægt på, at der bliver enighed om udenrigspolitikken på et så vigtigt område som Irak. Vi har som sagt ikke stemt for deltagelse i Irakkriens forrige år. Det var regeringen – Venstre og De Konservative – plus Dansk Folkeparti, der sendte Danmark i krig. Vi har efterfølgende deltaget i genopbygningen af Irak, og det vil vi gerne gøre fortsat,